Нумо в ліс чи в поле з суєти мізерної,
До дубів дніпровських, тиші крайозерної,
Де первісне небо і луги первісні,
А з куща калини — солов'їна пісня.

Там для серця знайдем втіху і розраду...
А знайшли — зажуру і гірку досаду.
Під кущем калини — голопупі "містери",
Солов'ї поглухли, бо ревуть транзистори.

Хто вони, і звідки, і якого роду —
Ці "вінці природи", що ганьблять природу?
Все втекло до біса — звірина і птиця.
О, ви ще не знаєте, як природа мститься!
1971